מה שמותר ליצחק בן־אהרון - אסור לתלמידי החוג הדרמטי

המיצעד הנגדי

שוטרים מול תינוקות

אב ושתי אמהות מובילים את ילדיהם בראש הפגנת תלמידי החוג הדרמטי של אוניברסיטת ירושלים, שנועדה למחות נגד קיום המיצעד. המפגינים נשאו כרזות ושלטים דמויי מטרות־מיטווח. מולם, (בתמונה משמאל) בכיכר־ציון, התייצב כוח־משטרה חמוש באלות, מגינים, וקסדות־מגן, צייר תמונה עגומה על רקע כרזות 25 שנות המדינה.

הקצין המכה

היינץ ברייטנפלד, מפקד מישטרת ירושלים, בחברת סרן מחיל־הרפואה שנקלע למקום ההפגנה, שיתף־פעולה עם השוטרים בפרעות שערכו במפגינים השקטים. אנשיו של היינץ היכו אותם באלות.

ה שוטרים הסתערו קדימה כמוכי־ אמוק, הנחיתו את אלותיהם על רא־ שים. בלש בלבוש אזרחי, חסר אלה, הת־ מחה בגרירת נערות ונשים בשערן על הכביש, עד למכונית המעצר.* קצין־ מישטרה השתמש במכשיר־הקשר שלו כדי לחבוט בפרצופים.

השוטרים זכו לשיתוף־פעולה מלא מצד אזרחים נזעמים: סרן בצה"ל שנזדמן ל־ מקום הצטרף לשורות השוטרים, חבט ב־ מפגינים בכת העוזי שבידיו.

גרמו להיסטריה כחמישים סטודנ־ טים, תלמידי החוג הדרמטי של או־ ניברסיטת ירושלים, שהחליטו, ביום החמי־ שי האחרון אחר הצהרים, לעשות מה ש־ עשה מוכ"ל ההסתדרות, להפגין את מורת־ רוחם נגד מיצעד צה"ל.

כתלמידי דרמה, גילו המפגינים חוש דרמטי דל להפליא. קשה להבין כיצד לא חשו שהפגנתם תחולל מעמד דרמטי מ־ מדרגה ראשונה: להוציא מפי ההמון את השעשועים שהובטחו לו — היה נסיון מסוכן עוד מימי רומי העתיקה.

תלמידי החוג הדרמטי למדו זאת על בשרם תוך זמן קצר.

הפגנתם היתה שקטה: הם פסעו בגי־ חותא — על המידרכה — לאורך רחוב בן־יהודה, בראשם תינוקות בעגלות.

בכיכר־ציון המתינה להם המשטרה, חמו־ שה באלות ובתותח־המים המפורסם. בהיז־ תם במרחק כמה עשרות מטר מהשוטרים, עצרו המפגינים, והחלו חוזרים בשקט.

הנסיגה השקטה הפתיעה כנראה את מפקד הכוח המישטרתי, היינץ ברייטנפלד, מפקד משטרת ירושלים. אולם הוא התאושש במהירות: למרות נסיגת המפגינים, הורה לשוטריו לזנק אחריהם.

האכזריות המדהימה של השוטרים, ש־ הפעילו אלימות פרועה נגד מפגינים שכלל לא התנגדו להם, ונגד עוברי־אורח תמי־ מים, יכלה להשתוות רק להיסטריה ש־ אחזה באזרחים שהצטרפו לשוטרים, עשו לינץ בכל מי שנראה להם כמפגין.

לאחר מעשה הודלפו לעיתונים המעשיות השיגרתיות, כאילו היתה זו הפגנה של שיח ו/או מצפן. הסבירה אורלי עפרת (24), בתו של הרמטכ"ל לשעבר ייגאל ידין, שהיתה בין 14 המפגינים שנעצרו, וה־ נשואה למרצה בחוג לתיאטרון:

„אני וחברים אחרים בחוג הרגשנו צורך למחות נגד המיצעד הצבאי. לדעתנו היה צורך במיפגן כולל של הישגי המדינה בכל התחומים, לא רק הצבאי."

היא זכתה לראות במו־עיניה את הישגי המדינה, בשנתה ה־25, בתחום המישטרתי.

מכות לחייל

בהיסטריה שתקפה אותם, לא הבחינו השוטרים בין המפ־ גינים לעוברי־אורח. חייל שעבר לתומו ברחוב — ושהיה, מן הסתם, ממשתתפי מיצעד צה"ל — הוכה על־ידי קצין־מישטרה במכשיר־הקשר שבידיו.

* הוא לא ידע, מן הסתם, שבין קורבנו־ תיו נמצאת בתו של פרופסור ייגאל ידין.